

τα Κύρει, σώσόν με ὁ Θεός με. Οὕτισθὲ ἐπάταξας παντας τὰς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως. Οδόντας ἀμαρπωλῶν σωσέταις. Τὰ Κυρία ἡ σωτεία, καὶ ὅπερ τὸν λαόρους
ἡ διλογίασσα.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος. ἐν Υἱῷ μνοις.

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. δ. 4.

Εν τῷ ὅπικαλεῖδαι με, εἰσήκεσάς με ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης με, ἐν Θλίψει ἐπλάτωάς με. Οἰκτείρωσόν με, καὶ εἰσάκεστον τῆς ποροσθέχης με. Τίοὶ αἴθρων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; Ἰνα τί ἀγαπάτε ματαίωτα, καὶ ζητεῖτε Φεῦδος; Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάσασε Κύρος τὸν Οὐρανὸν ἀυτόν. Κύρος εἰσακάσται με ἐν τῷ πεκραδύαι με πρὸς ἀυτόν. Οργιζετε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε. ἂν λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ὅπερ ταῖς κοίταις ἴμων κατακύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ὅπερ Κύρον. Πολλοὶ λέγοτε, τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Εἶσιμειάδη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆς ποροσώπους της Κύρει. ἔδωκας διφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Απὸ καρπῶν σίτη, οἵτι, καὶ ἐλαίς ἀυτῷ ἐπλιθώθησαν. Εν εἰρήνῃ ὅπερ τὸ αὐτὸν κοιμιδήσομαι, καὶ ὑμνώσω. Οὕτι σὺ Κύρει καὶ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Εἰς τὸ τέλος.

Ἐν Υἱῷ μνοις ὑπὲρ τῆς Κληρονομίστης.

ΦΑΛΜΟΣ ΤΩ, ΔΑΒΙΔ. ε. 5.

Τὰ ρύματά με ἐνώτισαι Κύρει, σωμένης τῆς κραυγῆς με. Πρόχεις τῇ φωνῇ τῆς δεῖσεώς με, ὁ Βασιλεὺς με, καὶ ὁ Θεός με. Οὕτι πρὸς σὲ ποροσθέξομαι Κύρει, τὸ πρῶτον εἰσακάσῃ τῆς φωνῆς με, τὸ περῶτον ἀθλιτήσομαι σοι, καὶ ἐπόψη με. Οὕτι ωχεὶ Θεός θέλων αἰομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροκκίσεις σοι πονηρόβιόμηνος, ωδὲ μέμφεστος ἀθλιτόμοις κατεῖναις τῇ ὁφθαλμῶν σου. Εμίσησας παύτας τῆς ἐργαζομένης την̄ αἰομίαν; διπολεῖς παύτας τῆς λαλεύντας